

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:
președinte
judecători

COVALENCO Elena
CATAN Liliana
DIACONU Iurie
GUZUN Ion
BEJENARU Iurie

judecând, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de avocata Gorea Tatiana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

UNTU Marcel XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.01.2018 – 30.03.2018;

Instanța de apel: 19.04.2018 – 19.06.2018;

Instanța de recurs: 16.08.2018 – 13.11.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul central din 30 martie 2018, adoptată în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Untu M. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe faptul înșelării părții vătămate Tcaci M., la pedeapsa sub formă de amendă de 638 (șase sute treizeci și opt) unități convenționale, adică 31900 (treizeci și unu mii nouă sute) lei, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate în domeniul comerțului pe un termen de 3 (trei) ani;

- art.190 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe faptul înșelării părții vătămate Bucățel Șt., la pedeapsa sub formă de amendă de 645 (șase sute patruzeci și cinci) unități convenționale, adică 32250 (treizeci și două mii două sute cincizeci) lei, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate în domeniul comerțului pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumularea parțială a pedepselor, lui Untu M. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 650 (șase sute cincizeci) unități convenționale, în sumă totală de 32500 (treizeci și două mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate în domeniul comerțului pe un termen de 4 (patru) ani.

Totodată, instanța i-a explicat inculpatului că, în conformitate cu art.64 alin. (3¹) Cod penal, acesta este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat, *de fapt*, că Untu M. la 10 iulie 2017, acționând intenționat, având scopul dobândirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, aflându-se la domiciliul lui Tcaci M. situat în sat. Boșcana, r-nul Criuleni, sub pretextul procurării de la ultima a unei bovine, insuflându-i că este o persoană demnă de încredere și siguranță, fapt prin care a indus-o în eroare pe aceasta și a determinat-o să accepte predarea bovinei cu achitarea ulterioară a acesteia, a însușit prin înșelăciune și abuz de încredere de la Tcaci M. o bovină cu vârsta de 2 ani în valoare de 6000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă de 6000 lei.

Tot el, continuându-și acțiunile sale ilegale, pe parcursul lunii octombrie 2017, data nu a fost posibil de stabilit, acționând intenționat, având scopul dobândirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, aflându-se la domiciliul lui Bucățel Șt. situat în sat. Coșernița, r-nul Criuleni, sub pretextul procurării de la ultimul a unei bovine, insuflându-i ultimului că este o persoană demnă de încredere și siguranță, fapt prin care l-a indus în eroare pe acesta și l-a determinat să accepte predarea bovinei cu achitarea ulterioară a acesteia, a însușit prin înșelăciune și abuz de încredere de la Bucățel Șt. o bovină cu vârsta de 2 ani în valoare de 7000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă de 7000 lei.

Pe baza stării de fapt expuse, acțiunile inculpatului au fost încadrate pe ambele epizoade în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, *escrocheria adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, doar în partea stabilirii pedepsei, în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat dispunerea condamnării lui Untu M. în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă, pe ambele epizoade, câte 1012,5 unități convenționale, ceea ce constituie 50625 lei, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate în domeniul comerțului pe un termen de 3 ani. Prin prisma art. 84 alin. (1) Cod penal, procurorul s-a pronunțat pentru aplicarea unei pedepse definitive inculpatului în cuantum de 1500 unități convenționale, ceea ce constituie 75000 lei, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate în domeniul comercializării bovinelor pe un termen de 3 ani.

În prezentarea argumentelor care au stat la baza apelului, procurorul a indicat că, deși instanța de judecată, în partea introductivă și descriptivă a sentinței a dat aprecierea corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei, totuși, aceasta nu a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal și a individualizat greșit pedeapsa în privința inculpatului, faptul că în privința acestuia a fost aplicată o pedeapsă blândă, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor a altor infracțiuni similare, inclusiv de către terțe persoane.

De asemenea, apelantul a evidențiat că, la stabilirea pedepsei definitive conform prevederilor art. 84 alin.(1) Cod penal, instanța greșit a aplicat pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a desfășura activitatea în domeniul comerțului pe un termen de 4 ani, or conform art.190 alin.(2) Cod penal, pedeapsa complimentară se aplică pe un termen de până la 3 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2018 a fost admis apelul procurorului, cu dispunerea casării sentinței în partea stabilirii pedepsei definitive și cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, lui Untu M. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 1200 unități convenționale, adică 60000 lei, cu privarea de dreptul de a desfășura activități în domeniul comerțului pe un termen de 4 ani.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute, fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a statuat că instanța de fond obiectiv a analizat cumulul de probe administrate la caz, prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința lui Untu M. pe ambele capete de acuzare imputate acestuia în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social a infracțiunii, că infracțiunile au fost săvârșite intenționat, conform prevederilor art. 16 al Codului penal se referă la infracțiuni grave. Circumstanțe ce atenuază și agravează răspunderea penală, conform art. 76 și 77 Cod penal, în privința inculpatului Untu M. n-au fost stabilite.

Astfel, prima instanță stabilindu-i lui Untu M., în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe faptul înșelării părții vătămate Tcaci M., pedeapsa sub formă de amendă de 638 unități convenționale, adică 31900 lei, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate în domeniul comerțului pe un termen de 3 ani și în baza art.190 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe faptul înșelării părții vătămate Bucățel Șt., pedeapsa sub formă de amendă de 645 unități convenționale, adică 32250 lei, cu privarea de dreptul ce a desfășura activitate în domeniul comerțului pe un termen de 3 (trei) ani, corect a individualizat aceste pedepse, însă eronat i-a cumulat pedeapsa inculpatului prin prisma art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, stabilindu-i lui Untu M. pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de doar 650 unități convenționale, adică 32500 lei, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate în domeniul comerțului pe un termen de 4 ani.

În cazul dat, instanța a apreciat că pedeapsa definitivă aplicată inculpatului este inequitabilă și nu v-a duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, precum și va contribui la atingerea scopului prevăzut de art. 2 alin. (2) Cod penal, care stipulează, că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane, servind ca un exemplu

negativ pentru terțele persoane predispuse la comiterea infracțiunilor.

Din aceste considerente, instanța de apel a consemnat că, inculpatul Untu M. trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus-indicate, considerând că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă, prin numirea pedepsei definitive lui Untu M., conform prevederilor art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepselor, sub formă de amendă în mărime de 1200 unități convenționale, adică 60000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități în domeniul comerțului pe un termen de 4 ani.

Totodată, instanța de apel a menționat că, greșit în dispozitivul sentinței s-a expus că Untu M., în conformitate cu prevederile art. 64 alin.(3¹) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie. Astfel, instanța de judecată la stabilirea modului de executare a pedepsei cu amenda, nu a ținut cont de faptul că norma dată prevede achitarea jumătății din amenda stabilită doar în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, nu și în cazul celor grave.

6. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel apărătorul inculpatului, Gorea T. a contestat cu recurs ordinar decizia respectivă solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței în privința lui Untu M.

Recurenta menționează că, potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

Aplicarea pedepsei sub formă de amendă în contul statului în mărime de 1200 unități convenționale, adică 60000 lei, nu este relevantă, deoarece în speță nu se impune necesitatea aplicării unei pedepse atât de severe. Mai mult ca atât instanța de apel nu a indicat din ce motive nu a aplicat cumul parțial al pedepsei cu amenda, dar a aplicat cumul total al pedepselor.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsă, instanța de apel trebuia să țină cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, de gravitatea infracțiunilor comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante: inculpatul la locul de domiciliu se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, a recunoscut vina și s-a căit sincer de acțiunile comise, are doi copii minori, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Potrivit art. 64 alin. (3) Cod penal, mărimea amenzii se stabilește în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite și de situația materială a celui vinovat și a familiei sale. Untu M. are doi copii minori la întreținere, este unicul întreținător în familie, activează în calitate de taximetrist, având un salariu mic. Mai mult, în ședința de judecată la Curtea de Apel s-a prezentat partea vătămată M. Tcaci, care a declarat că nu are pretenții materiale față de inculpat, din motiv că i-a fost restituită paguba materială. Conform art. 76 alin. (1) lit. e) Cod penal, la stabilirea pedepsei se consideră circumstanțe atenuante - prevenirea

de către vinovat a urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii săvârșite, repararea benevolă a pagubei pricinuite sau înlăturarea daunei cauzate.

În drept, recurenta își întemeiază cererea pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu dispoziția art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de către avocata Gorea T. în numele inculpatului, menționând că la individualizarea pedepsei instanța de apel nu a admis nici o eroare de drept, iar recursul înaintat urmează a fi declarat inadmisibil.

8. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, inclusiv din alte considerente decât cele invocate de avocata Gorea T. în cerere, cu casarea totală a sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul central din 30 martie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2018, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, pe care o va expune în contextul ce urmează.

Cu titlul preliminar, se menționează că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la chestiuni de drept, or rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, constă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei. Drept urmare controlul judecătoresc pe care îl declanșează instanța de recurs, are un rol preventiv și unul reparator.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia, totodată fiind în drept să se pronunțe și asupra unor chestiuni neinvocate de părți, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului – regula rezultând din art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală.

Din punct de vedere procesual, soluția de admitere a recursului declarat, *în drept*, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârilor adoptate de instanțele ierarhic inferioare și pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația inculpatului.

Fiind analizate alegațiile titularii cererii de recurs, Colegiul constată că, în esență, aceasta formulează critici bazate pe temeiul de casare inserat la pct. 10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că decizia instanței de apel poate fi recurată, dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În acest sens, prezintă relevanță pentru cauză faptul că individualizarea judiciară a pedepsei se realizează printr-o operațiune complexă în care sunt folosite toate criteriile de individualizare prevăzute de lege (criteriile generale și speciale); printre acestea se regăsește și necesitatea de a se lua în considerare toate cauzele de agravare sau de atenuare a pedepsei, deoarece numai printr-o apreciere de ansamblu asupra tuturor împrejurărilor care au influență asupra gradului de pericol social concret al faptei și

asupra stării de pericolozitate a făptuitorului se poate stabili pedeapsa corespunzătoare și pot fi atinse scopurile reacțiunii represive.

Colegiul penal lărgit, verificând criticele apărătorului raportate la actele dosarului, conchide asupra admiterii acestora, inclusiv pentru alte motive decât cele nuanțate în cererea de recurs. În particular, la baza acestei statuări stau modificările legislative ce vizează nemijlocit conținutul normei de incriminare din cauza deferită judecării – art. 190 Cod penal.

Pentru a detalia considerațiunile ce fundamentează soluția de casare a sentinței și deciziei instanței de apel, Colegiul pornește de la aceea că, reieșind din baza factologică reținută în sarcina inculpatului, acesta a fost recunoscut vinovat de *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, pe două capete de acuzare, acțiunile inculpatului fiind încadrate juridic în temeiul art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

La momentul judecării cauzei de către instanțele de fond, calificarea faptei și încadrarea juridică a acesteia a fost corect stabilită în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal. Speței fiindu-i incidente prevederile art. 8 din Codul penal, potrivit cărora caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, au fost operate mai multe modificări la Codul penal, inclusiv acestea vizează norma de incriminare din această cauză, art. 190 Cod penal, potrivit căroră:

„4. La articolul 190:

în dispoziția alineatului (1), textul „înșelăciune sau abuz de încredere” se substituie cu textul „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”;

în dispoziția alineatului (2), litera c) se exclude.”

Așadar, la 26 iulie 2018, în primul rând, a fost adoptată o nouă redacție a alin. (1) din art. 190 Cod penal, expus în felul următor: *„Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.*

Și, în al doilea rând, agravanta de la alin. (2) al art. 190 inserat la lit. c): cu cauzarea de daune în proporții considerabile a fost exclusă, regăsindu-și sediul juridic în componența alin. (1) din aceeași normă.

Din conținutul prevederilor legale sus-indicate, reiese că legislatorul a concretizat fapta și consecințele prejudiciabile prin care se poate comite infracțiunea de escrocherie, adoptând un concept mai detaliat a metodelor prin care se săvârșește dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune.

Testul timpului a arătat că, varianta anterioară a dispoziției escrocheriei a condus, prin formularea ei vagă, la instituirea unei practici judiciare prin care unele persoane erau trase la răspundere penală pentru simplul fapt al neexecutării obligațiilor civile. Astfel, prin noua redacție a art. 190 alin. (1) din Codul penal, a fost detaliată latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, legislatorul urmărind scopul eliminării acestei interpretări extensive defavorabile.

Revenind la circumstanțele concrete din această cauză, Colegiul urmează să constate că, de fapt, acțiunile infracționale comise de Untu M. se subscriu și în continuare infracțiunii de escrocherie, însă prejudicierea considerabilă a părților vătămate deja nu mai este o variantă agravantă de comitere a acestei infracțiuni, ci se încadrează în varianta-tip a infracțiunii de escrocherie stipulate de legiuitor, conform noilor modificări, în alin. (1), ceea ce, în principiu, îi atenuază situația inculpatului și îi permite instanței de recurs, la această etapă a procedurilor să intervină în soluțiile adoptate pe marginea acestei cauze.

Raționamentele de mai sus se fundamentează pe prevederile art. 10 Cod penal, potrivit cărora legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi.

Totodată, se notează că, inculpatul Untu M. în prima instanță a manifestat dorința de a beneficia de procedura simplificată de judecare a cauzei, care se bazează pe probele administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală. Din atare considerente, la realizarea procedurii de individualizare a pedepsei în privința lui Untu M. instanța de recurs va ține seama de prevederile din alin. (8) al art. 364¹ din Codul de procedură penală, potrivit cărora inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de o reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanțiunea expusă de legislator în alin. (1) al art. 190 Cod penal, prevede trei forme alternative de pedeapsă: amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale, sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau închisoare de până la 3 ani.

Având în vedere caracterul faptelor comise de inculpat și luând în considerație recunoașterea vinovăției, căința sinceră, regretul manifestat de inculpat față de faptele comise, lipsa circumstanțelor agravante, Colegiul penal lărgit consideră oportun de a-i aplica lui Untu M. pedeapsa principală, pe ambele capete de acuzare, sub formă de amendă fiind, în acest sens, în deplin acord cu instanțele de fond, că anume această pedeapsă este echitabilă faptelor comise de inculpat și prejudiciului cauzat părților vătămate.

Noile limite ale pedepsei sub formă de amendă, reieșind din dispoziția alin. (8) al art. 364¹ din Codul de procedură, se cuprind între 412,5 unități convenționale și 637,5 unități convenționale, instanța fiind unica în drept să aprecieze cuantumul concret al pedepsei aplicate nemijlocit inculpatului.

În general, aplicarea corectă și echitabilă a pedepsei este unul dintre principiile de bază ale justiției penale, iar criteriile de individualizare aplicate de instanțele de judecată la stabilirea pedepsei determină caracterul personal și proporțional al acesteia. Folosirea unor criterii clare și uniforme la stabilirea cuantumului pedepsei contribuie semnificativ la realizarea caracterului predictibil al legii penale.

Acestea fiind consemnate, Colegiul reține că cauzei date îi sunt subsecvente mai multe norme penale și procesual-penale (art. 61, 75 CP, art. 364¹ CPP), care urmează a fi luate în considerare la realizarea operațiunii de individualizare a pedepsei concrete aplicate inculpatului Untu M. pentru infracțiunile comise.

Față de cele ce preced, instanța de recurs conchide că, Untu M. urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, pe epizodul cu partea vătămată Tcaci M., și se condamnă la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale. Tot Untu M. urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, pe epizodul cu partea vătămată Bucățel Șt., și se condamnă la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Untu M. i se va stabili pedeapsa definitivă sub formă de amendă în cuantum de 550 unități convenționale, ceea ce constituie 27500 lei.

9. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocata Gorea Tatiana în numele inculpatului, casează total sentința Judecătoria Criuleni, sediul central din 30 martie 2018 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2018, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează:

Untu Marcel XXXXX se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, pe epizodul cu partea vătămată Tcaci Maria, și se condamnă la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Untu Marcel XXXXX se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de

art. 190 alin. (1) Cod penal, pe epizodul cu partea vătămată Bucăţel Ştefan, şi se condamnă la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni prin cumul parţial al pedepselor aplicate, lui Untu Marcel XXXXX i se stabileşte pedeapsa definitivă sub formă de amendă în cuantum de 550 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 27500 lei.

Se explică lui Untu Marcel XXXXX că, în temeiul art. 64 alin. (3¹) Cod penal, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Decizia este irevocabilă, pronunţată integral la 11 decembrie 2018.

Preşedinte **COVALENCO Elena**

Judecător **CATAN Liliana**

Judecător **DIACONU Iurie**

Judecător **GUZUN Ion**

Judecător **BEJENARU Iurie**